

DOLENJSKI GOZDAR

glasilo delavcev
gozdnega gospodarstva
novo mesto

letnik XXI.

december 1984

ŠT.12

Skupina delavcev GG Novo mesto, ki so že 30 let člani naše delovne skupnosti. Manjka le Anton Jakša.

Praznovali so ...

Pred nami je zopet Novo leto, ko se običajno spomnimo tistih, ki so v tekočem letu slavili delovne in življenjske obletnice.

Dnevi se res hitro obračajo naokoli, še hitreje pa leta, bi pripomnil marsikateri tistih, ki so letos srečali Abrahama.

V tozdu Gozdarstvo Straža je svoje življenjske jubileje slavilo pet delavcev.

23. januarja je praznoval Stanislav Koncilja. V gozdarstvu se je zaposlil kot 16-leten fantič, tedaj, ko je bil gozdarjem med tednom gozd delovišče in dom. Čez dan so pele žage in sekire, čez noč pa so si poiskali zavetje v kolibah iz lubja. V letih splošnega razvoja so se tudi delovne in življenjske razmere gozdarjev močno spremenile. Motorne žage so zamenjale amerikanke, avtobusi pa so omogočili vsakodnevni prihod na delo in iz dela. Koncilja je vsa leta, v dobrem in slabem, delal kot sekač. Odlikujejo pa ga ne le visoki delovni učinki, pač pa tudi družbenopolitično delo. Tudi sedaj je član delavskega sveta tozda.

10. marca je praznoval Peter Sliškovič. Pot ga je vodila »s trehuhom za kruhom« iz rodnih Bučičev najprej v kočevske gozdove, pred dvajsetimi leti pa je prišel v Stražo. Čeprav invalid III. kategorije, je bil sprva uspešen gozdni delavec. Večina ga je poznala po maklanju celuloze. Kasneje je opravljal razna dela na skladišču lesa ter pri pripravi lesa za obtesovalnico. Bolezen, zaradi katere je od leta 1961 invalid III. kategorije, pa ni mirovala. Invalidska komisija mu je pred kratkim priznala invalidnost I. kategorije. Ob odhodu v upokojitev mu želimo, da bi bil bolj zdrav in da bi se kar najbolje počutil.

Konec aprila je 50. letnico praznoval Albin Vidmar. V gozdarstvu je bil zaposlen 27 let. Do leta 1974, ko je postal invalid III. kategorije, je opravljal dela in naloge pri sečnji in gojenju, do letos pa je opravljal lažja gozdnogojitvena dela, najpogosteje, zaradi bližine doma, v toku Gozdarstvo Novo mesto. Po dolgotrajnejšem zdravljanju ga je invalidska komisija v letošnjem letu invalidsko upokojila. Tudi Albinu ob 50-letnici in odhodu v pokoj želimo še veliko zdravih let.

28. avgusta 1934 se je Du-larjevim na Potoku rodila hčerka Marija. Njena prva zaposlitev je bila pri Kremenu, ki je imel v neposredni bližini njene-ga rojstnega doma odprt peskopop.

Po poroki se je Lipovčeva Marija sicer posvetila družini, vendar jo je rana moževa smrt prisilila, da je poskrbela za socialno varnost svoje družinice. Pri nas se ja zaposlila kot čistilka, sprva za polovico delovnega časa, pozneje pa, glede na potrebe, za polni delovni čas. Kako nepogrešljiva je, občutimo vsi, ki delamo na upravitelstvu ali na skladišču tiste dni, ko je na dopustu, če ga sploh izkoristi. Marsikaj se je spremenilo od leta 1969, ko se je prvič zaposlila pri nas. Ne toliko delovne kot življenjske razmere. Iz barake, kjer je sprva stanovala, se je najprej preselila v staro šolo, kjer so ji grenili življenje stalni hišni obiskovalci — miši, končno pa se je pred nekaj leti preselila v stanovanje v novo zgrajenih blokih v Straži. Tudi hčerki sta že pri kruhu, da pa ji ne bi bilo dolgčas, poskrbijo vnuki, ki jih v svojem prostem času rada varuje.

Najmlajši naših petdesetletnikov je letos Jurij Muhič, vodja odpremnega skladišča v Straži, ki je praznoval sedmega septembra. Jure je eden tistih iz generacije gozdarjev, ki je preživel številne reorganizacije gozdarstva kateremu je zvest že od leta 1955. Iz rodne Bele krajine ga je delovna pot vodila od uprave za gozdarstvo, občinskega ljudskega odbora Žužemberk in kmetijske zadruge Žužemberk v Stražo, kjer se je zaposlil leta 1963. Nekaj let je delal kot revirni vodja v zasebnih gozdovih v domačem kraju, v Žužemberku, od leta 1968 pa je zaposlen na odpremnem skladišču v Straži. Njegovo delo kot vodje opravnega skladišča je bilo tesno povezano s posodobitvijo in vsemi tehničnimi izboljšavami, ki jih v zadnjih letih ni malo. Kakor hitro so stroji nadomestili težaška dela na skladišču, tako se je večala tudi njegova skrb in odgovornost, kako organizirati delo, da bodo stroji čim bolj izkoriščeni, kako organizirati delo, da bodo naši kupci pravočasno dobili tak les, kakršnega si najbolj želijo, čeprav se laiku ob pogledu na ogromne kupe lesa,

ki se nakopičijo v poletnih mesecih na odpremnem skladišču, utesnjem med lokalno cesto in železniško progo, ali pa ob popolnoma drugačni sliki v zimskih mesecih, ko je skladišče skoraj prazno, zdi to nemogoče. Ob vsem tem pa se pridno udeležuje v družbenopolitičnem delu v okviru tozda, delovne organizacije in krajevne skupnosti Žužemberk, kjer živi. Turi uresničitev želja, da bi imeli na odpremnem skladišču boljše delovne razmere,

vsaj kar se prostora tiče, morda ni več tako daleč, saj so idejne osnove novega mehanizirane-ga skladišča lesa že narejene. Nove pridobitve bomo vse-kakor veseli vsi ggjevci, posebn ben vzrok za veselje pa bo imel prav gotovo tudi Jure, saj bo marsikatera težava, ki jo mora premagati pri svojem delu, odpadla.

Našim 50-letnikom ob življenjskem jubileju iskrene čestitke!
Sodelavci tozda Straža

Pred tridesetimi leti

Nič hudega ne bo, če se spomnimo, kako smo gozdarili pred tridesetimi leti. Razmere so bile pač take, da se jih danes spominjamo bolj z grenkobo kot veseljem. Pa vendar najprej o dogodku, ki z veselo plati obel-ežeju tisti čas.

Na poti v Črmošnjice je pogovor nanesel na ure. Namreč na ure, ki merijo čas. Na take, ki jih je treba še navijati, na tiste, ki se navijajo same, na baterijske, kvarčne, z računalniki in še kakšne. Vmes pa še, koliko stanejo, po čim so bile včasih, kako je s kakovostjo, koliko časa grejo in da ima danes že skoraj vsak otrok, ki hodi v prvi razred osnovne šole, uro.

Bližajo se Občicam. Gozdar Ivan vzdihne: »Joj kakšni reveži smo bili pred tridesetimi leti. Takrat zlepa nisi prišel do ure. Ni bilo ne ur ne denarja zadnje. Spomnim se, ko smo stanovali tu, v Občicah, na delo pa smo hodili na Rampoho. Šest nas je bilo. Bili smo res reveži, saj vsi skupaj nismo premogli ene najbolj navadne ure — ne ročne, ne žepne, ne ,vekarice'.«

»Kako ste se pa ravnali brez ure?« vprašamo.

»Različno,« pravi Ivan. »Po vremenu, po delu, po potrebah pa po lučeh v vasi ponoči. No, enkrat nas je dobro uneslo. Novembra, ko so kratki dnevi, smo delali od jutra do mraka. Najhujše je bilo pri oblačnem in meglenem vremenu, ko skoraj ne ločiš dneva od noči. V glavnem smo se zjutraj in zvečer ravnali po lučeh v vasi. Prvi, ki je vstal, je pogledal skozi okno, če v vasi že gorijo luči. V tem primeru je zbudil še ostale. Ko smo vstali, smo se opravili, sku-hali zajtrk, pripravili malico in orodje, oprtali nahrbtnike ter še v mraku odšli na delo na Rampoho. Z dela smo se običajno vrnili v temi, skuhalo večerjo, se opravili in šli spat. Dan enak dnevu. Nek novembr-

ski dan pa je bil drugačen. Sodelavec nas budi: ,Vstanite, v vasi je že luč'. Zdelo se nam je, da smo malo spali. Pogledamo skozi okno — po hišah v vasi so bile luči. Nič ne pomaga, skuhamo zajtrk, se opravimo in odpravimo na pot na Rampoho. Noč je bila jasna. Ko pridemo na sečišče, je bila še tema. Zaku-rimo ogenj in čakamo dneva, da bi začeli delati. Kurimo in nala-gamo polena že lep čas, dneva pa od nikoder. Med pogovorom pravi eden od sodelavcev, ,Tiho, zdi se mi, da piska vlak'. Poslušamo in čez čas slišimo pi-skanje lokomotive vlaka, ki je peljal čez Rasen proti Semiču. O hudič, takoj ugotovimo, da je ura šele pol treh zjutraj. Tisti, ki nas je budil, jih je pošteno slišal. Kaj smo hoteli? Noč je šla. Kurili smo do jutra in med pogovorom ugotovili, da nas je tovariš zbu-dil prej, preden so šli vaščani spat in ugasnili luči. Mi smo pa mislili, da po hišah gorijo že jut-ranje luči.«

V Črmošnjicah smo. Koliko je ura? Pogledamo na ure. Osem bo. No, kar točno smo prispeli.

M. B.

Nagrade in priznanja delavcem za 30, 20 in 10-letno delo v gozdarstvu

Pred dnevom republike 27. novembra je bilo v Pogancih srečanje delavcev Gozdnega gospodarstva Novo mesto, ki že 10, 20 in 30 let delajo v gozdarstvu.

Značke, priznanja in denarne nagrade je dobilo 55 delavcev. Podelitev je bila združena s kulturnim programom, za katerega so poskrbeli pevci Dolenjskega okteta in inženir Jože Falkner.

Nagrajencem so čestitali predsednik DS Mirko Bajt, predsednik sindikalne konference Jože Šenica in direktor inž. Jože Petrič, ki se je zbranim delavcem zahvalil in govoril o uspehih pa tudi o bodočih nalogah delovne organizacije. V svojem nagovoru je opisal sedanje težke gospodarske razmere, ki gozdarstvo kot surovinsko panogo niso tako močno prizadele kot nekatere druge veje gospodarstva, vendar pa tudi od nas zahtevajo večjo storilnost, varčevanje, delovno disciplino in boljše organizacijo dela. To še posebno velja za gozdove v zasebni lastnini, kjer tudi glede izpolnjevanja letnega in petletnega načrta ne gre vse tako, kot bi moralo. Medtem, namreč, ko družbeni sektor pri izkoriščanju dosega in presega načrtovano proizvodnjo lesa, pa dajejo zasebni lastniki gozdov le 80 — 90 odstotkov načrtovane blagovne proizvodnje. Primanjkljaj smo vsako leto nadoknadili iz družbenih gozdov, zato pa v zasebnih ostaja neizkoriščen drobnejši les, ki bi ga z redčenji, to je negovanjem mlajših gozdov, morali pridobivati v skladu z ureditvenimi načrti.

»Tudi z biološkimi vlaganji v gozdove ne smemo biti zadovoljni, saj so potrebe ob dobrih rastiščnih zasnovah naših sestojev izredno velike. Še najbolj smo v zadnjih letih lahko zadovoljni z gradnjo gozdnih kamionskih cest in traktorskih vlak. Izhajajoč iz predpostavke, da bomo samo z večjimi vlaganji v gozdove lahko pridobili več lesa in izboljšali naše gozdove, si bomo morali prizadevati, da se bomo čim bolj približali dejanskim potrebam po gozdnogojitvenih delih.

Stranske dejavnosti, kot so predelava lesa, pridobivanje peska, vrtnarstvo in hortikultura, so bile v preteklih letih že

uspešne in jim bo tudi v prihodnje potrebno posvetiti primerno skrb in pozornost, kajti poleg že omenjenih rezerv v ZS imamo prav na tem področju velike možnosti, ki niso omejene s predpisanimi etati in podobno.

Ne bom več našteval, kaj nas čaka in kaj bomo morali storiti v zaostrenih gospodarskih razmerah. Prepričan sem, da bomo težave premagali, če bomo zavihali rokave in pridno delali. Kako pa se to lahko doseže, najbolj veste in znate prav vi, ki ste v preteklih desetletjih uspešno premagovali take in celo še hujše težave. Z vašim zvestim delom v delovni organizaciji ste doživljali vse vzpone in padce, reorganizacije in velike spremembe v tehnologiji in tudi v življenjskih in delovnih razmerah.

Gozdno gospodarstvo Novo mesto je letos sklenilo samoupravni sporazum z Novolesom in se tako še močneje povežalo z industrijo, ki predela večji del lesa iz dolenjskih gozdov. Z dobro delovno povezavo in zagotovljeno preskrbo z lesom bosta uspešnejši obe podjetji.

Učinkovitost pri sečnji, spravilu in prevozu lesa se je iz leta v leto povečevala, k čemer je ob napredujoči mehanizaciji odločilno vplivala delovna vnema letošnjih jubilarantov. Direktor je omenil mnogo težje delovne razmere pred 20, 30 leti in posebej zaslugu tistih delavcev, ki so takrat slabše opremljeni, z manj stroji, brez organizirane prehrane, ob vakodnevni hoji v gozd ali prisiljeni bivati v zasilnih bivališčih v gozdu z veliko požrtvovalnostjo premagovali vse težave.

Letos je praznovalo 30-letnico štirinajst, 20-letnico trideset in 10-letnico enajst delavcev.

Nagrade, priznanja in značke so prejeli:

TOZD »GOZDARSTVO«
Novo mesto:

1. Mihael Žagar, 30 let
2. Jože Lipaj, 30 let
3. Feliks Zabukovec, 30 let
4. Viktor Erjavec, 20 let
5. Franc Kulovic, 20 let
6. Anton Turk, 1935, 20 let
7. Anton Turk, 1940, 20 let
8. Alojz Primc, 10 let
9. Franc Primc, 10 let

Slavljenje je nagovoril direktor inženir Jože Petrič.

Vraničar, Rade, Janež iz tozda Črnomelj, Kastelic iz toka Novo mesto.

Člani DSSS: Malči Žagar, Milan Dragišič, Milka Rustja.

Delavci iz tozda Črmošnjice in Transport in gradnje.

Iz toka Trebnje sta proslavljala obletnico Alojz Marn in Miha Plavec.

Peteh, Tesari, Butala ter Tine Bele.

Direktor Petrič z jubilentoma Petrom Sliškovičem in Valentom Filipovičem iz tozda Straža in Podturna.

Iz tozda Novo mesto: Alojz Primc, Jože Lipaj, Tone Turk, Franc Kulovic, Franc Primc, Anton Turk, Miha Žagar, Feliks Zabukovec, Viktor Erjavec.

TOZD »Gozdarstvo« Straža:

1. Jože Kukar, 30 let
2. Jože Koncilja, 30 let
3. Jernej Piškur, dipl. ing. 20 let
4. Jože Grandovec, 20 let
5. Peter Sliškovič, 20 let
6. Marjan Gnidovec, 10 let

TOZD »Gozdarstvo« Straža:

1. Mihael Gorše, 30 let
2. Franc Murn, 30 let
3. Valent Filipovič, 20 let

TOZD »Gozdarstvo« Črmošnjice:

1. Marjan Matkovič, 30 let
2. Hasan Hodjić, 20 let
3. Jakob Jerman, 20 let
4. Muharem Mujkič, 20 let
5. Angela Štublar, 10 let

TOZD »Gozdarstvo« Črnomelj:

1. Franc Janež, 30 let
2. Jože Rade, 30 let
3. Jože Vraničar, 30 let
4. Vinko Dandič, 20 let
5. Pejo Davidovič, 20 let
6. Čedo Ivančević, 20 let
7. Anton Milavec, 20 let
8. Slavko Peteh, 20 let
9. Mijo Didovič, 20 let
10. Ivan Mavsar, 10 let
11. Stane Zupančič, 10 let

TOK »Gozdarstvo« Novo mesto:

1. Uroš Kastelic, 30 let
2. Savo Jerinič, 20 let
3. Milan Vrhovšek, 20 let

TOK »Gozdarstvo« Črnomelj:

1. Anton Jakša, 30 let
2. Angelbert Tesari, 20 let
3. Jože Butala, 20 let

TOK »Gozdarstvo« Trebnje:

1. Miha Plavec, 20 let
2. Alojz Marn, 10 let

TOZD Transport in gradnje:

1. Vinko Rabzelj, 30 let
2. Jože Bahor, 20 let
3. Anton Medle, 20 let
4. Anton Zupančič, 20 let
5. Vinko Cerar, 10 let
6. Ivan Fink, 10 let
7. Anton Kramarič, 10 let

TOZD Vrtnarstvo in hortikultura:

1. Jože Bojanc, 20 let
2. Franc Pevec, 20 let

Delovna skupnost skupnih služb:

1. Malči Žagar, 20 let
2. Milka Rustja, 20 let
3. Martin Bele, 20 let
4. Milan Dragišič, 10 let

Višina jubilejnih nagrad:

- za 30 let 20.000 din
- za 20 let 15.000 din
- za 10 let 10.000 din

V tozdu Straža je praznovalo šest delavcev.

Na proslavi ob podelitvi jubilejnih priznanj je sodeloval Dolenjski oktet.

Udeleženci med nagovorom.

(Vse fotografije: M. Bajt.)

Sestop

S precejšnjo zamudo prisopiham do vrha. Danes je to že drugi vršac s prek 2500 m nadmorske višine. Kot bi odprl nova vrata. Pred menoj na dosegu roke znan zimskogorski turistični kraj, južno odnjega pa čudoviti sosedi vrha, na katerem stojim. Nekatero poznam tudi od blizu, druge ponovno občudujem od daleč. Kakšen razgled! Kako naj se jih v tako kratkem času, ki mi je še na razpolago, nagledam in nasrkam njihovih lepot. Toplo pozno poletno sonce ogreva vso to naravno lepoto, senc skoraj ni, kolikor jih je, so nekam prijetno tajinstvene. Vse, prav vse, kar v tem trenutku občudujem, je ubrano v prekrasno harmonijo, do katere ne seže noben hrup iz dolin pod menoj.

Kot iz prelepega sna me zdrami »dober dan« skupine planincev, ki prihajajo iz smeri, v katero sem namenjen.

»Dober dan, a vi pa s te strani?«

»Da,« mi zadihano odgovarjajo.

»Kakšna pa je pravzaprav ta smer?«

»Ja, precej zračna je!«

Kaj pa je to »zračna«, si mislim, ali sem restak zelenec v gorah, da ne poznam tega izraza? Pogled na uro mi pove, da se ne smem več obotavljati na vrhu. Zato poprosim prijaznega fanta, da me fotografira, pa še žig moram pritiskniti v knjižico in na razglednico. Drugi planinci delajo isto, pa še malico si pripravljajo. Da bi kaj prigriznil, mi ne diši, pijače mi je pa že davno zmanjkalo. Nisem računal na tako topel dan.

Medtem ko se kar ne morem ločiti z vrha, prihaja naslednja skupina planincev z nasprotni strani. Tiho, da ne bi motili čudovitega miru, si voščimo dober dan. Takoj uganem, da so bližnji rojaki s Primorske. Seveda me zanima tudi njihovo mnenje o poti, ki jo moram še danes napraviti. Tovarišica mojih let, športni tip, me na vprašanje, ali je primeren sestop po tej strani, nekako kritično pogleda. Za menoj je bila res že peturna naporna tura in sem verjetno to tudi kazal.

»Ma, zdi se mi, da za vas ni primerna!« In si da opravlja s pripravo malice iz nahrtnika.

No, zdaj smo pa tam! Ženska mojih let meni, da nisem sposoben tega, kar je ona pravkar napravila, res da navzgor, vendar vseeno.

»Hvala,« od presenečenja izdavam in si na mah optam nahrbtnik, »pa srečno.«

»Srečno,« mi odgovorijo planinci v zboru.

Začem sestopati, previdno, da ne bi po nepotrebnem trošil preostalih poti. Tik pod vrhom preženem jato krokarjev. Niso mi všeč ti ptiči. Ne maram njihovega hripavega kra kra, vendar jih nisem hotel prepoditi iz njihovega domovanja.

Samo počasi naprej in že sem na križišču poti, kjer se moram dokončno odločiti, ali naj grem po lažji, a daljši, ali po težji in krajši poti. Izberem drugo, torej težjo. Komaj napravim nekaj stopnic, se kot iz tal prikažejo glave vzpenjajočih se planincev.

»Dober dan!«

»Morning!«

Aha! Angleži so, pomislim. Seveda le z rokama jih poprosim za posnetek, ker bi rad tudi samega videl na tem kraju. No, hitro opravljeno! Pospravim fotoaparata in se zavihitim v prvo navpično žično lestev. No, saj bo kar šlo, pomislim, ko se znajdem na tleh. Tu v nekakšnem tunelu me čaka prvo presenečenje: sss ... pok, sss ... pok ... in tako naprej šviga mimo mene kamenje, kot bi ga kdo metal okrog mene. Čimprej proč od tu, toda pohite ti se ne da, ker sem na poševni kamniti plošči, posuti z drobnim kamenjem. Zoprno! Stopiš na kamenček in že te odnese! Sreča, da so ose prenehale s svojimi sss ... pok ... Nižje bo gotovo boljše, pomislim in iščem prostor za naslednjo stopinjo. Tu se moram že začeti oprijemati posameznih umazanih kamnitih žmul. Kdo ve, koliko planincev se jih je že oprijelo.

Ozrem se v dolino in zagledam cesto, ki se kot vijugasta nitka vzpenja na prelaz. Saj bom kmalu na njem, si mislim in obenem ugotavljam, da moram vedno bolj uporabljati tudi roke. Iščem posamezne špranje, kamor naj bi se oprijel, čutim, da me kolena nekako ne ubogajo dobro, naenkrat pa zaslišim tih glas: »Gora ni nora, gora ni nora.« Odločno preženem to nes pametno misel. Ne, ne dam, se, še sem pri moči, nič ne de. V kratkem cikcaku, kimu ni videti konca, nadaljujem. Ne mislim na utrujenost, ne na rahlo opraskane in umazane roke. Samo počasi dol. Ja, kaj zdaj, bo zmanjkalo poti? Ne, spet zraste pred menoj glava in nato človek, znan obraz.

»Dober dan!«

»Dober dan,« mi odgovori prijazno.

»Ugotavljam, da sem ga položil, ker sem izbral ta sestop,« priznam skesano.

»Ja, res je, ampak najhujše šele pride! Veste, jaz uporabljam to pot za trening, pa srečno.« In se že zavihiti mimo vogala navzgor! Tokrat od presenečenja samo zazijam. Da bi še kaj povprašal, mi niti ni dal priložnosti, pa tudi usta sem imel suha. To je pa že druga klofuta, ki jo moram prenesti danes za svojo nečimrnost. Naj se vrnem? Ne, grem naprej, čutim, da bom zmogel tudi še več. Počasi se zasukam v znan preduh. Z rokama se ga oprimem z obeh strani, dobro zavarovan. Odlepim se od stene, ker v preduhu ni prostora za telo, in se kot pajek počasi, korak za korakom spuščam navzdol.

Spet sem na trdnih tleh. Zdaj moram prečiti po ozki polici. Nočem gledati v prepad, pač pa le, kam bom stopil. Sele zdaj me spreleti, da je bil oni planinec, ki me je tako »opogumil«, znani Himalajec. Dobro kašo sem si skuhal, pomislim, oprijemajoč se vsake najmanjše možnosti, da ne bi napravil napake. Kratek pogled v dolino mi pove, da bo pot še trajala. Naj si oddahnem, no, saj niti nabrbtnika nimam kam odložiti. Spet se oglasi znan glas: »Gorani nora, gorani nora.« Kar govori, si mislim, ne dam se! Spet sem v cik caku, tu je celo še nekaj klinov, ja, kar prav pridejo. Zdi se mi, da gre po njih hitreje navzdol. Že slišim ropot avtomobilov, ki se vzpenjajo navzgor in motijo sicer mirno okolico.

Toda, kje bom sestopil, si mislim. Aha, tam doli bo to, ugotovim, ko se znajdem na vodoravni lestvi (klini, zabiti vodoravno v navpično steno in zgoraj nad njimi pritrjena žična vrvi). Še nekaj korakov in znajdem se na melišču — cel.

Z globoko hvaležnostjo se ozrem navzgor po zasenčeni skalni velikanki. Hvala ti, gora, za vse, kar si mi nudila. Vzela si le toliko, kolikor sem ti bil sposoben dati. Res sem se nekoliko precenil, vendar spoštovanja do tebe nisem izgubil. In, če sem ti tvojo dobroto poplačal s tem, da sem te tolikokrat prijel in stisnil prepoteni obraz k tebi, potem sem ti toliko bolj hvaležen, da me nisi odklonila.

O tem, kako sem se vzpenjal po drobnem melišču kot po koruznem zrnju navzgor in bolj pri racional kot prihodil do planinske kočice, kjer sem čutil, da imam nekaj v ustih šele ob drugem soku, ne bom govoril. Prijatelj Janez me je pričakal s svojim R 12 in ko sva vijugala po cesti, ki sem jo tako željno gledal iz stene, sem še enkrat doumel kaj je to — zračnost v gorah!

FRANCE ČIBEJ

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo delavcem tozda Transport in gradnje za poklonjeno cvetje na grob pokojnega moža in očeta Antona Goršeta. Priskrbeno hvala vsem, ki se ga še vedno spominjate.

Žena Vika s sinom Tomažem

GOZDNOGOJITVENA DELA, OPRAVLJENA DO KONCA NOVEMBRA 1984

TOZD, TOK ŠIF NAZIV	plan real %	POGOZDO. Os. p., Sp, Ns ha	NEGA Ml. Gš. Ns ha	REDČENJE I, II. POVEČ. ha	SKUPAJ
01 TOZD	plan	16.65	149.06	245.00	410.71
NOVO MESTO	real	16.40	104.48	221.90	342.78
	%	98.5	70.1	90.6	83.5
TOZD	plan	9.22	82.07	286.33	377.62
02 STRAŽA	real	10.93	86.13	221.58	318.64
	%	118.5	104.9	77.4	84.4
TOZD	plan	25.50	109.00	53.50	188.00
03 PODTURN	real	32.54	87.50	28.10	148.14
	%	127.6	80.3	52.5	78.8
TOZD	plan	14.50	72.50	112.50	199.50
04 ČRMOŠNJICE	real	16.20	62.00	66.20	144.40
	%	111.7	85.5	58.8	72.4
TOZD	plan	28.10	211.55	272.69	512.34
05 ČRNOMELJ	real	29.50	268.35	199.30	497.15
	%	105.0	126.8	73.1	97.0
TOK	plan	2.20	31.10	32.00	65.30
13 TREBNJE—SLP	real	2.05	12.45	35.50	50.00
	%	93.2	40.0	110.9	76.6
SLP	plan	96.17	655.28	1.002.02	1.753.47
SK	real	107.62	620.91	772.58	1.501.11
	%	111.9	97.5	77.1	85.6
TOK	plan	37.30	222.00	206.20	465.50
11 NOVO MESTO	real	55.13	167.68	110.09	332.90
	%	147.8	75.5	53.4	71.5
TOK	plan	41.20	130.30	153.50	325.00
12 ČRNOMELJ	real	44.41	93.61	63.55	201.57
	%	107.8	71.8	41.4	62.0
TOK	plan	5.90	121.05	76.00	202.95
13 TREBNJE	real	8.10	59.35	63.06	130.51
	%	137.3	49.0	83.0	64.3
ZS	plan	84.40	473.35	435.70	993.45
SK	real	107.64	320.64	236.70	664.98
	%	127.5	67.7	54.3	66.9
GG	plan	180.57	1.128.63	1.437.72	2.746.92
SK NOVO MESTO	real	215.26	941.55	1.009.28	2.166.09
	%	127.5	83.4	70.2	78.9

AOP

PROIZVODNJA IN ODKUP DO KONCA NOVEMBRA 1984

			iglav. ci	teh. list.	goli	prost. les	skupaj
TOZD	načrtovano	m ³	3.443	8.038	4.478	5.779	21.738
Novo mesto	doseženo	m ³	3.328	6.279	5.996	5.019	20.622
	%		97	78	134	87	95
TOZD	načrtovano	m ³	9.692	9.115	3.620	4.815	27.242
Straža	doseženo	m ³	10.225	7.657	3.555	3.677	25.114
	%		105	84	98	76	92
TOZD	načrtovano	m ³	22.187	6.273	3.057	3.674	35.191
Podturn	doseženo	m ³	22.390	4.840	5.240	2.576	35.046
	%		101	77	171	70	100
TOZD	načrtovano	m ³	9.762	9.924	4.825	2.464	26.975
Črmošnjice	doseženo	m ³	10.271	7.443	5.790	2.809	26.313
	%		105	75	120	114	98
TOZD	načrtovano	m ³	4.887	5.477	6.767	4.727	21.858
Črnomelj	doseženo	m ³	4.800	6.080	4.605	5.702	21.187
	%		98	111	68	121	97
TOK	načrtovano	m ³	500	342	675	314	1.831
Trebnje —	doseženo	m ³	779	243	441	290	1.753
družb.	%		156	71	65	92	96
SKUPAJ	načrtovano	m ³	50.471	39.169	23.422	21.773	134.835
DRUŽB.	doseženo	m ³	51.793	32.542	25.627	20.073	130.035
GOZD.	%		103	83	109	92	96
TOK	načrtovano	m ³	7.950	13.730	5.630	8.890	36.200
Novo mesto	doseženo	m ³	7.346	9.806	4.740	6.338	28.230
	%		92	71	84	71	78
TOK	načrtovano	m ³	1.035	15.235	5.890	1.130	23.290
Črnomelj	doseženo	m ³	1.050	9.284	2.929	1.540	14.803
	%		101	61	50	136	64
TOK	načrtovano	m ³	1.900	3.900	1.500	3.100	10.400
Trebnje	doseženo	m ³	2.146	3.435	—	1.845	7.426
	%		113	88	—	60	71
SKUPAJ	načrtovano	m ³	10.885	32.865	13.020	13.120	69.890
ZASEB.	doseženo	m ³	10.542	22.525	7.669	9.723	50.459
GOZD.	%		97	69	59	74	72
SKUPAJ GG	načrtovano	m ³	61.356	72.034	36.442	34.893	204.725
	doseženo	m ³	62.335	55.067	33.296	29.796	180.494
	%		102	76	91	85	88

NOVICE IZ PODTURNA

Učenci 4. razreda OŠ Baza 20 Dolenjske Toplice so imeli 8. novembra naravoslovni dan. V spremstvu treh učiteljic so prišli v našo drevnico v Podturn, kjer smo jim obrazložili potek vzgoje sadik od semena do oddaje v gozd. Tako izobraževanje mladih je pri nas že vsakoletna praksa.

gostišču na Trški gori, se je zbralo 24 udeležencev. Pred tem so si ogledali arheološki muzej in muzej NOB v Novem mestu ter novo odprto galerijo v Jakčevem domu. V našem tozdu je sedaj 53 upokojencev, srečanj se jih ne udeležuje 11, ker žive v drugih republikah.

Na tradicionalnem srečanju upokojencev našega tozda, ki je bilo 13. novembra v Krkinem

V sredo, 14. novembra, je skupina 7 delavcev našega tozda pričela z redčenjem za tok Novo mesto na zasebni parceli nad

vasjo Verdun. Za naše sekače je zaenkrat odkazanih okoli 500 m. Na sečišču se vozijo s posebnim kombijem. Do obračuna v novembru so posekali že okoli 130 prm drv in 50 m hlodovine.

Z delom pri nas so prenehali:

Branko Turk, gozdarski tehnik, 2. novembra in Ivan Krakar, sekač, 2. novembra, ki sta odšla služiti vojaški rok; Ivan Fink, miner, rojen 26. septembra 1931, je prenehal 27. novembra, je invalidsko upokojen zara-

di posledic prometne nesreče izven dela; Anica Šerčelj, rojena 13. julija 1923, je bila upokojena 10. novembra. Mladima vojakoma želimo, da bi jima čas hitro minil in da bi se ponovno vključila v naše vrste, upokojenima članoma pa, da bi še dolgo uživala sadove svojega dela z mnogo zdravja. Obenem se jima zahvaljujemo za vsa delovna leta in njun prispevek pri razvoju našega tozda.

Pri nas je sedaj 12 delovnih invalidov, ki prejemajo nadomestilo v preteklem letu pajih je bilo kar 24. Občutno znižanje je posledica številnih invalidskih upokojitev.

Delavke v drevnici so prenehale z izkopavanjem sadik. S 26. novembrom smo jih posodili tozdu Vrtnarstvo in hortikultura. Tako sedaj 5 delavk pripravlja v Rogu jelove butarice za vence. Premestitev sodi med ukrepe za zmanjšanje števila deževnih dni.

Primerjava porabljenih sredstev (materialni stroški), celotnega prihodka in dohodka (leto 83 — IX. 84)

	TOZD Novo mesto		Straža		Podturn		Črmošnjice		Črnomelj	
	83	84	83	84	83	84	83	84	83	84
delež materialnih stroškov od celotnega prihodka v %	42	40	22	24	22	24	29	31	32	33
oddano lesa, m ³		16288		21569		29655		20799		16083
din mat. str./m ³		3576		2151		1527		1788		2023
cel. prih. na 1 del. din v 000	1091	1394	1387	1902	1303	1826	1100	1628	746	1055
dohodek na 1 del v din	582677	764719	1023391	1373345	972988	1322419	718002	1045831	462736	652193
% 83 : IX. 84		131		134		135		145		141
cel. prihodek na 1 m ³ v din		8990		8910		6283		5714		6171
dohodek na 1 m ³ v din		4930		6431		4549		3671		3812
	TOK Novo mesto		Črnomelj		Trebnje					
	83	84	83	84	83	84				
delež materialnih stroškov od celotnega prihodka v %	70	67	67	62	58	56				
oddano lesa, m ³		24198		12886		7988				
din mat. stroš./m ³		4801		5206		5160				
din celot. prihodka/m ³		7183		8384		9263				
din dohodka/m ³	2338		3046		3917					

POSEBNOSTI V ROGU

V ponedeljek, 3. novembra, smo se sodelavci, sorodniki in številni krajanji na podturnškem pokopališču za vedno poslovili od Alojza Petana, rojenega 29. junija 1929, gozdnega delavca pri gozdnogojitvenih delih. Petan je bil zaposlen pri nas od leta 1946, najprej kot sekač. Z benificirano delovno dobo je imel priznanih 37 let pokojninske dobe. V nekaj dneh bi bil invalidsko upokojen, kar pa je preprečila smrt. V nagovoru pri odpriem grobu smo se mu zahvalili za njegov prispevek naši stroki.

spomeniki NOB in druge zgodovinske znamenitosti	odd.	gozd. gosp. enota	revir	opomba
Baza 20	46	Poljane	Rampoha	zaščiteno z zakonom, vzdrževano
bunker 44	38b	Poljane	Rampoha	vzdrževano
partizanska bolnišnica Jelendol	31b	Poljane	Rampoha	vzdrževano
grobišče Jelendol s spomenikom	39	Poljane	Rampoha	vzdrževano
spomenik, grobišče na Pogorelcu	103	Poljane	Pogorelec	vzdrževano
spomenik 40-letnici partijske konference na Cinku	20	Poljane	Rog	postavljeno l. 1982, vzdrževano
grobišče Stari log	42	Poljane	Rampoha	zaščiteno z zakonom, vzdrževano
razvaline gradu Rožek	100a	Poljane	Pogorelec	v zaščitenem gozdnem rezervatu, propada
nekdanja zidana kočevska kapelica na Podstenicah	108b	Poljane	Rog	vzdrževano
nekdanja zidana kočevska kapelica na Rampohi	117c	Poljane	Rampoha	vzdrževano
nekdanja zidana kočevska kapelica na Daleč hribu	40b	Poljane	Rampoha	vzdrževano
spomenik ustanovitve mladinske organizacije ZMS na Podstenicah	110	Poljane	Rog	vrisan v kartah, vzdrževan
ruševine nekdanje Pogačnikove žage na Podstenicah	108b	Poljane	Rog	propada

SLAVKO KLANČIČAR, dipl. inž.

Jež

Ali še veste, da ima naš stric polno bodic?

Le kdo je to?

Jež.

Na hrbet pade ježku kruška,
zraste mu velika buška.

Au, au, kako boli

Hruška pa lepo diši.

Silva Ostojič, 6. a
OŠ XII. SNOUB Novo mesto

Srečanje krvodajalcev

TRIDESETKRAT STA DALA KRI JANEZ GAŠPERIČ IN JOŽE LEVSTIK

Letos 9. oktobra je krajevna organizacija Rdečega križa Kandija—Grm povabila na srečanje krvodajalce, ki so svojo kri darovali 5, 10, 15, 20, 25 in 30-krat. Iz naše delovne organizacije so prejeli priznanje:

— za petkratno darovanje krvi Martin Hočevar iz tozda Gozdarstvo Novo mesto, Stefan Fink iz tozda Vrtnarstvo in hortikultura, Irena Ograjšek in Sonja Ličen—Tesari iz DSSS;

— za desetkratno darovanje krvi Martin Bobnar iz tozda Gozdarstvo Straža, Boris Pucelj in Drago Jenič iz tozda Transport in gradnje, Anton Špehek iz tozda Vrtnarstvo in hortikultura, Jože Kure, Alenka Strniša in Ljudmila Rustja iz DSSS;

— petnajskratno darovanje krvi Marjan Kocjan in Janez Uršič iz tozda Gozdarstvo

Novo mesto in Stane Kozan iz tozda Transport in gradnje;

— za dvajsetkratno darovanje krvi Miro Bertole iz tozda Gozdarstvo Podturn;

— za tridesetkratno darovanje krvi pa Jože Levstik iz tozda Gozdarstvo Straža in Janez Gašperič iz DSSS.

V prostorih osnovne šole Grm so nam osnovnošolci in pevski zbor delovne organizacije IMV pripravili prisrčen kulturni program, kateremu je sledila podelitev priznanj. Nato smo se zbrali na večerji, ki so nam jo urno servirali osnovnošolci, pevski zbor IMV pa je poskrbel, da smo vsi zapeli.

Upam, da se bodo sedanjim krvodajalcem iz naše delovne organizacije pridružili še ostali sodelavci in s svojo krvjo reševali premnoga ogrožena življenja!

SONJA LIČEN—TESARI

Sodelavci Dolenjskega gozdarja 1984

- Jožica Bajt, 9, 10, 11, 12,
- Mirko Bajt, 2, 3, 6, 7, 9, 10, 12,
- Danica Belopavlovič, 1, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12,
- Janez Blažič, 1,
- Franc Čibej, 6, 10, 12,
- Milan Dragišič, 3, 4, 5, 8, 11,
- Tone Fabjan, 3,
- Jože Falkner, 3,
- Franc Ferlin, 10,
- Niko Goleš, 1, 4, 7,
- Tone Hočevar, 4, 10,
- Franc Janež, 2, 9,
- Lado Javornik, 1, 5, 7, 9, 11,
- Ciril Jurčič, 4,
- Uroš Kastelic, 1, 2,
- Slavko Klančičar, 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12,
- Jože Kovačič, 5, 6, 9,
- Tone Kruh, 6,
- Danilo Kure, 2,
- Jože Kure, 2, 4, 5, 7, 8, 9,
- Radovan Lapanje, 2,
- Sonja Ličen—Tesari, 4, 5, 8, 9, 12,
- Franc Lukšič, 2, 9,
- Jože Lukšič, 1, 3, 11,
- Franc Markovič, 1, 5,
- Matija Mazovec, 4,
- Božo Miklič, 2, 4,
- Jure Muhič, 1, 3,
- Vlado Pavec, 3, 6, 9, 11,
- Janez Penca, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,
- Jože Petrič, 2, 4, 6, 10, 12,
- Stane Pirc, 3, 6,
- Jernej Piškur, 3,
- Ivan Plut, 11,
- Borut Pavlič, 6,
- Franc Povše, 1, 4,
- Alojz Puhar, 4, 9, 10,
- Janez Rustja, 4, 5, 8,
- Jože Saje, 2,
- Janez Sašek, 2,
- Alojz Serini, 1,
- Marina Smolič, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12,
- Janez Šebenik, 1, 4, 9,
- Tone Šepec, 9,
- Albin Šmuk, 2,
- Bogo Špiletič, 2, 4, 5, 7, 9, 10,
- Neva Thorževskij, 1, 4, 7,
- Ivan Turk, 5,
- Marija Truk, 2,
- Jože Vidrovič, 3,
- Vinko Vidrih, 2,
- Stane Žunič, 4, 6, 9,
- Darja Zupančič, 12,
- TOZD Straža, 2,
- Učenci osn. šole Bršljin XII. SNOUB
Jakše Nataša, 2,
Irena Ostojič, 11,
Os. šola Grm
Katarina Krasko, 4,
Gozdar. šolski center
Rajko Vrlinič, 4,
58. Tone Virant, 5, 6, 7, 9,
10, 11, 12,
59. Jože Zaletelj, osn.
šola Grm
60. Judita Blatnik, osn.
šola Vavta vas 11

Ugodnejša smuka na Gačah

Lažji dostop — nova cesta

Smučarski center Rog na Gačah bo letos sprejel smučarje bolj urejen in brez nekaterih pomanjkljivosti, ki so v lanski sezoni včasih smučarjem zagrenile zimsko veselje. Poskrbljeno je za nemoten promet, smučišča pa so razširjena.

Zgrajena je dva kilometra dolga, položno speljana dvo-smerna široka cesta, na kateri je možno varno srečavanje, s cesto od Gričic do Komarne vasi pa je omogočena tudi krožna vožnja. Na boljši cesti bo možno redno pluzenje, pripravljeno pa je tudi obširno parkirišče za tristo osebnih vozil in za več avtobusov.

Razširjeno smučišče in tekaška proga

Smučarske proge so popravljene, kamen odstranjen in ozka grla odpravljena. Nova je blaga proga za manj spretnih smučarjev, sedem hektarov smučišč je na novo pripravljenih. Na novo urejeni trasi bo do prihodnje sezone zgrajena še ena vlečnica.

Ob spodnji postaji žičnice se začena tudi dva in pol kilometra dolga krožna tekaška proga, ki bo po potrebi podaljšana do Ribnika in bo na njej možen ne samo rekreativni, temveč tudi tekmovalni tek.

Ne bo predrago

Da bi občanom omogočili čim cenejšo smuko v sezoni 1984/85, so se Emona Globtour—poslovalnica Novo me-

sto, Krka, tozd Zdravilišča kot upravljalec žičnic, in Gorjanci, tozd Avtobusni promet, dogovorili o organiziranem prevozu do smučišča in z žičnico ter o možnosti prehrane (enolončnica) ter ponudili izredno ugodno ceno za vse omenjene usluge.

Žičnica bo začela obratovati ob deveti uri dopoldan, prvi avtobus pa bo odšel iz Novega mesta ob osmih. Po voznem redu bodo avtobusi odhajali iz Novega mesta še ob 10., 12. in 13. uri ter se vračali z odhodom z Gač ob 9., 11., 13., 15. in 17. uri. Vožnja od Novega mesta do Gač bo trajala eno uro.

Popust za člane sindikata

Nakup dnevne smučarske karte, ki velja za prevoz do Gač, vožnjo z žičnico za ves dan in za enolončnico, je znatno cenejši kot pa seštevek posameznih cen teh uslug. Organizatorji zato priporočajo nakup enodnevnih smučarskih kart že v predprodaji, ki se je začela že po prvem decembru.

Še poseben popust je odobren sindikalnim organizacijam ali društvom, ki v predprodaji kupijo večje število dnevnih kart.

Za otroke do štirih let je vožnja z avtobusom in uporaba žičnice (s starši) brezplačna, do petnajstega leta pa imajo 50-odstotni popust.

Dnevno smučarsko karto bo možno kupiti le v predprodaji v turistični agenciji Emona

Globtour, Komandanta Staneta 19, Novo mesto. Za delavce bo najugodnejše, da jim preskrbi karte sindikat, ker bodo tako deležni popusta, ki ga organizatorji nudijo ob nakupu večjega števila kart.

Avtobusni prevozi

Posebni avtobusi bodo vozili iz vseh večjih krajev Dolenjske, iz Metlike, Grada-

Dve šaljivi z delovnega mesta

Kislo poletje

Konec julija sva z vodjem razvojno-tehnične službe, inž. Šepcem, ki je zadolžen tudi za gradnjo nove menze v Podturnu, povabila naša dekleta na ogled njihovih bodočih pisarn. Mizarji so ravno obili stropne in vstavljena so bile že strešna okna.

Blagajničarka Milena je ogledala po kotih, kje naj bi stala železna blagajna, Pavla je merila s koraki, kje bo miza s pisalnim strojem, obratovna knjigovodkinja Milena pa kritično reče.

»Zdaj že, zdaj. Poleti pa se mi zdi, bo tu zelo vroče.«

»Milenca, Milenca,« jo pokara inž. Šepc. »Nič bolj kot sedaj!«

Vsi planemo v smeh. Saj res, kdaj pa naj bi bilo poletje, če ne julija. Morda pa je bilo Milenine zmote krivo letošnje kislo poletje?

Nepotrebno navodilo

Na oktobrskem kolegiju je vodja službe za gojenje gozdov sporočil predstavn-

ca, Črnomlja, Semiča, Novega mesta, Straže, Dolenjskih Toplic, z vmesnimi postanki na teh relacijah. Kadar bo po tnikov več, kot bi jih zmogli prevoziti z rednimi avtobusi, bodo vozili dodatni, kar bo potrebno zlasti med šolskimi počitnicami. Organizirane skupine pa bodo lahko ob vsakem času naročile posebne avtobuse.

kom tozđov, koliko plastičnih ščitnikov za zaščito vršičkov sadik proti objedanju od divjadi kdo dobi. Potem pa se je sklonil k meni in tiho, da ne bi slišal predsedujoči, zašepetal:

»Daj, reci Korlu, naj me vpraša, kako se ta stvar natakne na vršiček. Bom rad povedal.«

Takoj to storim in moj levi sosed za sejno mizo, ki vselej, kadar zamenjuje vodjo staraškega tozda, zelo aktivno sodeluje v razpravah, res vpraša.

Sicer vedno zadržani in resni pobudnik, kadar gre za strokovne zadeve, je to komaj čakal. Njegov odgovor nas je vse zelo presneetil. Med smehom je namreč rekel:

»Veš Korl, si pa že dovolj star, da bi lahko vedel, kako se take stvari natikajo!«

Zdi se mi, da je s tem hotel poravnati neke stare račune še iz časov, ko sta s kolegom delala v istem tozdu.

SLAVKO KLANČIČAR,
dipl. inž.

Razgled s smučišč na Gačah.

DOLENJSKI GOZDAR

Glasilo izdaja delavski svet gozdnega gospodarstva Novo mesto — Odgovorni urednik ing. Janez Penca, Uredniški odbor: Mirko Bajt, Franc Bartolj, Tone Fabjan, ing. Jože Falkner, ing. Slavko Klančičar, Uroš Kastelic, Matija Mazovec, ing. Jernej Piškur, Janez Šebenik, Angelbert Tesari. — Izhaja enkrat na mesec v 1000 izvodih. — Uredništvo: Novo mesto, Gubčeva 15 — Časopisni stavek, filmi in prelom DITC Novo mesto, TOZD Grafika; tisk TOZD Tiskarna Novo mesto.